

imkansız

imkansızdır

Zaman çizgisi; zihnimizin zamanı algılayış ve kodlaması üzerine üretilmiş bir metaforudur. Bu metafor sayesinde; insanlar, bilinçaltlarındaki gerçeklikleri basit ve hızlı yollarla ortaya çıkarmakta ve olumsuzlukları kaldırmaktadırlar.

► Zeynep Müge Kasaroğlu

newtonakademi@gmail.com

Hawaii mitolojisinde güneşi terbiye eden Maui'nin hikayesi anlatılır. Gökyüzü yukarı kaldırılıp, yerine yerleştirildikten sonra hayat daha da kolaylaşmıştı ama hala bazı zorluklar vardı. Çünkü güneş tanrısı gökyüzünde çok hızlı hareket ediyordu ve bu da gündüzlerin çok kısa olmasına neden oluyordu.

Erkek ve kadınların ışığı kullanabildikleri birkaç saat içinde işlerini bitirmeleri olanaksızdı. Çiftçilerin ekim veya hasat için zamanları yetmiyordu. Günün büyük bir bölümünde dünya karanlık ve kasvetliydi.

Maui annesinin "kapa" adı verilen kabuk elbiseyi güneşin gökyüzünde bulunduğu kısa süre içinde yapmak için nasıl uğraştığını seyrediyordu. Annesi işlerini güneş batmadan yetiştiremediği için sürekli ağlıyordu. Maui bir gün annesine; "Güneş neden bu kadar hızlı hareket etmek zorunda?

Dünyada yaşayanlara neden aldırıyor? Bu kadar bencil davranmamalı. Gideceğim ve onu terbiye edeceğim." der. Annesi panikle bağırır: "Bu imkansız! Normal bir insan onun karşısına çıkamaz ve onunla konuşacak kadar yaşayamaz. Güneş çok iri ve güçlüdür. Onunla karşılaştın mı, cesaretin kuru bir bitki gibi ışınları karşısında erir."

Ama Maui diretir. Yapmaya kararlıdır. Annesi çaresizlik içinde Haleakala dağında yaşayan büyük annesini ziyaret edip, ondan fikir almasını önerir. Maui yola çıkar. Birçok güçlüğü aştıktan sonra dağa tırmanmayı başarır. Büyükannesinden öğüt ister. Büyükannesi ona yardım edeceğini

söyler ve "Önce, en kuvvetli Hindistan cevizi lifinden 16 ip yapmalısın. Sonra kız kardeşinden bunların ucuna ilmik yapmak için yeteri kadar saç istemelisin. Bunlar hazır olunca sana güneşe karşı kullanman için büyümlü bir taş balta vereceğim." der.

Maui büyükannesinin tüm söylediklerini yapar ve güneş doğmadan dağın eteklerinde pusuya yatar. Maui güneşin on altı ışınını da elindeki ilmeklerle yakalar. Güneş; "Kim beni tuzağa düşürdü ve bundan ne elde etmek ister!" diye gürlür. Maui; "Ben Maui'yim. Senden yardım istemeye geldim.

Çok hızlı yolculuk ediyorsun. Gündüzleri çok kısa sürüyor ve kimse işlerini yetiştiremiyor." diye yanıtlar. Güneş tekrar gürlür; "Tanrı olmayana aldıracağım yok! Gündüzleri ne kadar hızlı yolculuk yaparsam, geceleri o kadar çok uyurum.

Hep böyle yaptım ve böyle yapacağım. Eğer beni serbest bırakmazsan anneni bir daha göremezsin." Maui bu tehdidin yüreğine korku sokmasına izin vermez ve baltasını çıkarıp güneşe vurmaya başlar.

Güneş onu kül etmek için sıcak yüzünü çevirir. Maui vurmaya devam eder. En sonunda güneş acı içinde bağırır: "Yeter! Canımı yakıyorsun." "Duracağım ama sen de daha yavaş hareket edeceğine söz ver." der Maui. "Her gün mü yavaş hareket edeceğim?" diye sorar güneş. Maui yumuşakça cevap verir: "Hayır, yılın yarısında yavaş gitsen yeter. Diğer yarısında yine hızlı gidebilirsin." Güneş bu anlaşmayı kabul eder ve Maui onu serbest bırakır. Maui sayesinde yaz olarak bilinen mevsimde gündüzler daha uzun olur, güneş o kadar yavaş yolculuk yapar ki günler yavaş yavaş uzar.

İmkan Bulan İmkansızlar

Güneşi dize getirmek ne kadar imkansız acaba? Eskiden bilimkurgu kitaplarında insanların bir kıtadan bir kıtaya hava yoluyla gittikleri, uzaydan tüm dünyanın gözetlendiği, canlıların kopyalandığı, insan vücudunda yaşayan küçük robotların hastalıkları iyileştirdiği ve insan ömrünü uzattığı kurgular yapılırdı.

Çok değil, 50 yıl öncesine ait kitaplarda anlatılırdı bunlar. Bizlerde onları bilimkurgu niyetine okurduk. Oysa bir zamanların bilim kurgu yazarları, şimdinin medyumları gibiler. Yazdıkları her şey gerçek oldu ve olmaya da devam ediyor. Nanoteknoloji bugün insan vücudunda dolaşan ve kanseri iyileştiren robotlar yapılmasını mümkün kılıyor. Bilim adamları çoktan bu konuda çalışmaya başladılar bile.

Şimdilerde de Matrix filminin gerçek olma olasılığı üzerine tartışıyor bilim adamları. Discovery Channel'da teknolojinin gelişim hızı ile ilgili bir belgeselde yapılan yeni bir çalışma an-

latılıyor kendi verdiği kararlar doğrultusunda tek başına başka bir makine yaratabilen bir bilgisayar hakkında. Normalde bilgisayara siz ne yapacağını söylersiniz, o da yapar. Eğer yapacağınız şey bir tasarımıysa, bunu bilgisayar programını kullanarak siz dizayn eder, verileri girer, çıktısını alırsınız. Ama bu bilgisayara verilen tek komut yürüyebilen, üç ayaklı bir nesne yaratması.

Bu komutu alan bilgisayar tek başına bir tasarım yapıyor ve bunun modelini sunuyor. Bilim adamları ise tasarımı ne olacağını ancak bilgisayar ürettiğinden sonra görebiliyorlar. Yanlış okumadınız.

Bilgisayar ÜRETTİ-kten sonra. Yani bu bilgisayar kendi başına üretiyor ve tasarlıyor. Bu bilgisayarı yapan bilim adamlarından biri şu sözlerle yayını bitiriyor: "Bu bilgisayar kendinden başka bir makine yaratabiliyor. Bu teknoloji bize şunu gösteriyor ki Matrix filminde anlatılan düşünebilen robotlar artık sadece bir kurgu değil. Eğer bu hızla ilerlersek çok değil, birkaç yüz yıl sonra bu robotların üretildiği ve kullanıldığı bir dünyanın varlığı yüksek bir olasılık. Ama ben biliyorum ki her zaman daha fazlasının ardından koşan bizler, belki de tahminimizden çok daha kısa sürede bu bilgisayarı geliştireceğiz. Çünkü insanız ve yapabileceklerimizin bir sınırı yok..."

Bu konuşmayı dinlediğimde bir çelişki üzerine takılıp kaldım zihnim. Çünkü hepimizin hayatımızda en az bir kere söylediği bir söz vardır: "Vazgeçmek zorundaydım, ne yapayım, elimden bir şey gelmiyor. Ben sadece insanım."

İnsan; İmkansız İmkanlı Kılan Bir Varlık mı, Yoksa "Sadece İnsan" mı?

Gerçek şu ki, hepimizin içinde bir "Maui" var. Hepimizin içinde güneşi dize getirecek, zamanı yönetecek ve ardından koşmaya cesaret ettiklerimizi imkansız dense bile yapabilecek bir güç var. Ama birçoğumuz böyle bir güce sahipken, onun farkında dahi olmadan kendisini "sadece insan" zannederek yaşamını tamamlıyor. İmkansız başarıların tek farkı ise, daha zeki olmaları değil, bu gücün farkında olmaları.

NLP'nin en çok üstünde durduğu konulardan biri insan zihninin sınırsızlığıdır. Ve NLP her insanın kendi içinde çıkacağı doğru bir keşif yolculuğunda, içindeki bu gücü harekete geçirebileceğini öngörür. İmkansız dediğiniz şey NLP literatüründe yoktur. Bunun en büyük kanıtı da bugün geldiğimiz ve gitmekte olduğumuz noktadır. Şimdi bilimkurgu filmlerinde insanların bir yerden bir yere ışınlandıklarını izliyoruz. Bu artık eskisi kadar imkansız gelmiyor bize. Çünkü bilim adamları yaklaşık bir yıl önce bir elektroniği bir yerden başka bir yere ışınlamayı başardılar. Biz dahil, doğadaki her şeyin temel yapı taşı atom olduğuna ve elektronda atomun bir parçası olduğuna göre, parçasını ışınlayabildi-

ğiniz bir yapının, bütününe ışınlamak her zaman mümkündür. İşte şimdi bilim adamları bunu mümkün kılmak üzere çalışıyorlar.

İmkansız olan tek şey imkansızlığın kendisidir. NLP; sanılan aksine sadece psikolojik sorunları olan insanların hızlı ve modern yöntemlerle sağlığına kavuşmalarını sağlayan bir dizi teknikten oluşan bir sistem değildir. NLP aynı zamanda insan zihninin işleyişi inceleyen ve sorgulayan, onun sınırlarını zorlamayı öngören bir felsefedir. Dolayısıyla bir insanın daha fazlasını yapabileceği, kendi içsel kaynaklarına ulaşabileceği, sahip olduğu varlığı daha üst bir boyuta taşıma yolculuğunda NLP güçlü bir rehberdir.

Çünkü yapabileceklerimizin bir sınırı yoktur. Bir işi çok iyi yapsak bile, onu daha da iyi yapacak bir potansiyel içimizde her zaman mevcuttur.

Yapılan bir araştırma; bir ildeki insan nüfusunun sadece %1'inin NLP eğitimleri aldığı, o şehrin hem kültürel hem de ekonomik yönden hızlı bir ivme ile ilerlediğini göstermiştir. Bu aslında şaşırtıcı bir sonuç değildir. Potansiyelini daha üst düzeyde kullanan ve bunu geliştirmeyi öğrenen insanların sayısı arttıkça, onların çevrelerine kattıkları değer de artmakta ve insanlar birbirlerini geliştirmeye başlamaktadırlar.

Her şeyin eğitimle mümkün olduğunu zaten hepimiz biliyoruz. Yazık ki toplumsal olarak en az eğitim gördüğümüz, hatta birkaç yıl öncesine dair hiç haberdar dahi olmadığımız en önemli alan; insanın kendisi ve kendini en iyi şekilde dizayn edip, ortaya koyabilme becerisi. İnsanın biyolojik varlığı üzerine, organlarımızın nasıl çalıştığı, hangi hormonun ne işe yaradığı, iskelet sistemimizde kemiklerimizin adı üzerine hepimiz az çok biyoloji dersleri sayesinde bilgi sahibi olduk. Peki ya insanın hayatla ve kendi kendine yarattığı engellerle baş edebilme becerisi? İletişim kurarken onu kaliteye ulaştıracak nitelikler? Geçmişin yüklerini atıp, güçlü kaynaklarla geleceği planlayabilme yeteneği? Ne olursa olsun bir hedefin peşinden tutkuyla ve kararlılıkla ilerleyebilme gücü? İmkansız kelimesini reddedebilme cesareti? Bunları nerede, ne zaman öğrendik?

Kimimiz hayat denen yolda tecrübeleri ile bunlara sahip olurken, kimisi de bu tecrübelerine yenik düştü. Kazananların sayısının artması, yine eğitimle mümkün ve kendi kişisel gelişimimize adına yapacağımız her türlü yatırım; sadece bizim gelişimimize değil, toplumsal gelişimimize de ön ayak olacak. Çünkü insanız ve sürekli bir birimizde etkileşim içindeyiz. Eğer toplumun gidişatından endişe duyuyor ve bir şeyler yapmak istiyorsanız, önce kendinizden başlamalısınız. Eğer kendinizi aşmak istiyorsanız, yine kendinizden başlamalısınız. Her ikisi de sizi aynı sonuca götürecektir: İmkansızın imkansız olduğu gerçeğine...